

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8CoP/2/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5614208366
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Potocký
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2016:5614208366.2

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, vo veci starostlivosti súdu o, v čase začatia konania maloleté dieťa: V. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. XXX/XX, G. U., toho času už plnoletá, dieťa rodičov - matky: V. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. XXX/XX, G. U., a otca: Ing. U. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom I. N. XXX/XX, F., zastúpeného splnomocneným zástupcom JUDr. Petrom Belicom, advokátom so sídlom M. X, V., o zvýšenie výživného, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 8P/58/2014-92 zo dňa 29. októbra 2015, takto

rozhodol:

rozsudok okresného súdu zrušuje a vec vracia okresnému súdu na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Okresný súd Liptovský Mikuláš rozsudkom č. k. 8P/58/2014-92 zo dňa 29.10.2015 zmenil rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 3P/171/2006-19 zo dňa 13.11.2006, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline č. k. 9CoP/4/2007-32 zo dňa 27.02.2007 v časti výživného na mal. V. Z. tak, že otec je povinný od 01.10.2014 do 19.08.2015 platiť na jej výživu čiastku 130,- eur mesačne a od 20.08.2015 čiastku 160,- eur mesačne, splatnú do 15-teho dňa toho-ktorého mesiaca vopred, k rukám t. č. už plnoletej V. Z.. Zameškané výživné za čas od 01.10.2014 do 29.10.2015 vo výške 383,51 eur uložil otcovi zaplatiť jednorazovo v lehote do 31.03.2016. O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá na náhradu trov konania právo.

V odôvodnení konštatoval, že predmetom konania začatého dňa 01.10.2014 na návrh matky v tom čase mal. V., je zvýšenie výživného na sumu 250,- eur mesačne z dôvodu, že od poslednej úpravy vyživovacej povinnosti došlo k zmene pomerov.

V priebehu konania mal. navrhovateľka nadobudla plnoletosť, a teda aj spôsobilosť byť účastníkom konania a procesnú spôsobilosť v celom rozsahu. Súd s ňou preto pokračoval v konaní ako s účastníkom. Okresný súd aplikujúc ust. § 78 ods. 1, § 62 ods. 1, 2, 4, 5, § 75 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o rodine“) návrhu na zvýšenie výživného čiastočne vyhovel.

Konštatujúc, že rozsudok, ktorý je súd povinný zmeniť nie je rozsudok č. k. 4P/99/2010-67 zo dňa 03.09.2010 o zamietnutí návrhov rodičov maloletej, ale rozsudok č. k. 3P/171/2006-19, v spojení s rozsudkom krajského súdu č. k. 9CoP/4/2007-32 zo dňa 27.07.2007, keďže práve tento odsudzoval na plnenie, súd porovnával pomery, ktoré boli v čase vydania rozsudku č. k. 3P/171/2006-19 zo dňa 13.11.2006 s pomermi, ktoré sú u účastníkov konania v súčasnosti.

Vychádzajúc z uvedeného súd dospel k záveru, že od poslednej zmeny výživného dňa 01.09.2006 došlo k podstatnej zmene pomerov na strane všetkých osôb, ktorých sa existencia a plnenie vyživovacej povinnosti týka. Od posledného rozhodnutia o výživnom uplynula doba viac ako 8 rokov. Maloletá V. v tom čase navštevovala 4. ročník ZŠ, v súčasnosti je študentkou 3. ročníka strednej školy. Má vyššie výdavky na stravu, ošatenie a obuv, zabezpečenie hygieny, náklady spojené s plnením školských povinností súvisiacich s prípravou na výkon budúceho povolania. Tieto náklady sú u maloletej štandardné, len miernym spôsobom sú zvýšené jej nepriaznivým zdravotným stavom (alergia, kožné problémy).

Matka, ktorá si časť vyživovacej povinnosti voči dcére plní osobnou starostlivosťou, bola v čase posledného rozhodovania o výživnom poberateľkou rodičovského príspevku 146,05 eur, v priebehu konania pracovala u zamestnávateľov D. I. SEVEN Services, s. r. o., Bratislava na základe pracovnej zmluvy od 01.07.2014 do 04.05.2015 a na základe dohody o vykonaní práce od 25.06.2014 do 04.05.2015. Jej priemerným čistým mesačným príjmom za obdobie od 10/2014 do 5/2015 bol 14,64 eur, v marci 2015 jej bolo vyplatené ročné zúčtovanie dane vo výške 411,17 eur. Od januára do apríla 2015 zarobila priemerne 180,03 eur mesačne. Od 01.07.2014 do 04.05.2015 bola zamestnaná v spoločnosti D. I. SEVEN, a. s., Bratislava, od októbra 2014 do mája 2015 dosiahla priemerný čistý mesačný príjem 62,83 eur, v decembri 2014 príjem u tohto zamestnávateľa nedosiahla. Od 01.05.2015 pracuje u zamestnávateľa Centr Group SR s. r. o., od mája do augusta 2015 dosiahla priemernú čistú mzdu 241,29 eur. Poberá peňažný príspevok za opatrovanie svojej matky vo výške 200,47 eur mesačne (do 30.06.2015 vo výške 208,18 eur), poberá rodinné prídavky na tri deti spolu v sume 72,51 eur. Má tri vyživovacie povinnosti.

Otec maloletej má rovnako tri vyživovacie povinnosti, od posledného rozhodovania mu pribudla jedna vyživovacia povinnosť, avšak jedna vyživovacia povinnosť mu odpadla v dôsledku zapretia otcovstva k mal. U. Y.. Synovia otca F. a F. Y. majú bežné náklady na výživu primerané ich veku, mierne zvýšené alergiou, rovnako ako V.. V čase posledného rozhodovania bol otec poberateľom príjmu vo výške 667,46 eur zo zamestnania, poberal príspevok na bývanie vo výške 182,56 eur. V súčasnosti je poberateľom výsluhového dôchodku vo výške 415,34 eur, čo predstavuje pokles jeho finančného príjmu. Otec sa však rozhodol dobrovoľne a slobodne odísť zo zamestnania profesionálneho vojaka napriek tomu, že v tom čase mal už štyri vyživovacie povinnosti. Z personálneho rozkazu riaditeľa Personálneho úradu č. 890 zo dňa 10.02.2010, ktorým bol prepustený zo služobného pomeru profesionálneho vojaka, ním tvrdený dôvod skončenia služobného pomeru v podobe nepriaznivého zdravotného stavu nevyplýva. Tvrdenia otca o ukončení služobného pomeru zo zdravotných dôvodov sú v rozpore s textom tohto listinného dôkazu, z ktorého dôvodu súd neakceptoval ani jeho návrhy na preukázanie zdravotného stavu v období ukončenia služobného pomeru. Pokiaľ otec poukázal na to, že zabezpečuje starostlivosť o svojho otca, tento je sebaobslužný, pohyblivý (na rozdiel od starej matky dieťaťa, o ktorú starostlivosť zabezpečuje matka dieťaťa).

Súd ďalej konštatoval, že za týchto okolností jedinou otcom tvrdenou objektívnou prekážkou pre nezískanie zamestnania, ktorá nastala až v bližšie neoznačenej dobe po subjektívne zavinenom skončení služobného pomeru profesionálneho vojaka, môže byť jeho zdravotný stav. Otec však netvrdil kedy k zhoršeniu zdravotného stavu spôsobom znemožňujúcim pracovať došlo a netvrdil, že jeho zdravotný stav mu znemožňuje vykonávať akúkoľvek prácu, keď pripustil obmedzenia pre výkon istých druhov práce bez ich špecifikácie. Navrhnuté dokazovanie dopytom na ošetrojúceho lekára otca by nespĺňalo kvalitu posudku podaného na to kompetentným lekárom.

Vychádzajúc z uvedeného súd podanému návrhu matky vyhovel sčasti a zaviazal otca platením výživného čiastkou 130,- eur mesačne, a to do 19.08.2015, dokedy trvala jeho vyživovacia povinnosť voči mal. U. Z. určená sumou 99,58 eur, od 20.08.2015 vo výške 160,- eur mesačne. Otcovi tak do rozhodnutia súdu vznikol na výživnom dlh 383,51 eur.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. a/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“) tak, že žiadnemu z účastníkov náhradu trov konania nepriznal, nakoľko ide o konanie, ktoré možno začať aj bez návrhu.

Proti tomuto rozsudku podal otec odvolanie, ktorým sa domáhal zrušenia rozsudku okresného súdu a vrátenia veci tomuto súdu na ďalšie konanie, alternatívne jeho zmeny spočívajúcej v zamietnutí návrhu. V odôvodnení namietal, že zvýšenie výživného odo dňa právoplatného rozhodnutia o zapretí otcovstva voči mal. U. Z. na sumu 160,- eur nemá žiadne opodstatnenie a v napadnutom rozsudku ani nie je odôvodnené. Určenie vyššieho výživného od 20.08.2015 nezohľadňuje skutočnosť, že ešte v septembri 2015 mu bolo výživné na mal. U. zrazené, preto súd bol povinný uvažovať o zmene pomerov v jeho výdavkovej časti až od októbra. Sama skutočnosť, že už nie je otcom mal. U. nemôže byť jediným dôvodom prečo sa súd rozhodol zvýšiť výživné od 20.08.2015 zo 130,- eur na 160,- eur mesačne. Ak bol súd do právoplatného rozhodnutia o zapretí otcovstva voči mal. U. presvedčený, že výživné vo výške 130,- eur je dostačujúce a plne pokrýva oprávnené potreby už plnoletej V., potom mal svoje rozhodnutie o zvýšení sumy na 160,- eur mesačne aj riadne odôvodniť, čo v rozpore s § 157 ods. 2 O. s. p. neurobil. Týmto svojím postupom mu súd odňal možnosť konať pred súdom. Súdom mal skúmať jeho reálne zárobkové možnosti v čase rozhodovania a nie sa iba obmedziť na okolnosť straty zamestnania v roku 2010. Súdom však uvedené neskúmal, iba sa odvolával na pomery spred piatich rokov. Porovnaním

pomerov v roku 2010 s pomermi v súčasnosti pritom nie sú jednoznačne dané dôvody na zvýšenie výživného.

V ďalšom otec dieťaťa poukázal na príjmy a výdavky oboch rodičov v roku 2010 a v roku 2015, tiež na to, že napádaný rozsudok nezohľadňuje jeho doterajšie platby na mal. U., voči ktorému zaprel otcovstvo, keď spotrebované výživné nie je možné vrátiť. Oprávnené potreby už plnoletej V. sú podľa neho síce plne primerané jej veku, avšak doposiaľ určené výživné podľa jeho názoru tieto potreby plne kryje. Súd ohľadne odôvodnených potrieb V. zásadne žiadne dokazovanie nevykonal, iba konštatoval, že od posledného rozhodnutia o výživnom ubehla dlhšia doba, pričom však iba uplynutie času ako takého nie je samo o sebe okolnosť rozhodujúca pre posúdenie podstatnej zmeny pomerov. Súd podľa neho porušil aj povinnosť skúmať jeho objektívne schopnosti a možnosti sa zamestnať a na tento účel vykonať nevyhnutne potrebné (aj nad rámec návrhov účastníkov konania) dokazovanie, pričom nevykonal ani ním navrhované doplnenie dokazovania, pričom o jeho návrhoch ani nerozhodol.

Otec ďalej namietal zisťovanie majetkových pomerov na strane matky plnoletej V., pretože výživné patrí vždy dieťaťu a pokiaľ dieťa nadobudlo plnoletosť, je len na ňom u ktorého rodiča si výživné uplatní. Za zásadnú procesnú chybu (a apelačný dôvod) prvostupňového súdu považoval to, že aj napriek plnoletosti V. v konaní umožnil matke zúčastniť sa konania ako účastník konania. Namietal tiež, že súd na pojednávaní dňa 26.11.2014 nepostupoval v zmysle ust. § 118 ods. 1 O. s. p. a na začiatku pojednávania neoboznámil účastníkov s výsledkami prípravy pojednávania, čo rozhodne sťažilo jeho postup pri realizácii procesných práv, najmä pokiaľ ide o možnosť navrhovať dôkazy. Napokon namietal, že súd potom, čo na pojednávaní dňa 16.10.2015 predniesol návrhy na doplnenie dokazovania, pojednávanie odročil za účelom vyhlásenia rozsudku, o jeho návrhoch však nerozhodol, ani nevyhlásil dokazovanie za skončené.

Toho času plnoletá V., ani jej matka, sa k odvolaniu otca nevyjadrili.

Krajský súd ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O. s. p.), po zistení, že odvolanie podal včas účastník konania (§ 204 ods. 1, § 201 O. s. p.), proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 201 O. s. p.), pričom podanie opravného prostriedku nie je vylúčené ust. § 202 O. s. p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O. s. p.) preskúmal rozhodnutie napadnuté odvolaním v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 212 O. s. p. a rozsudok okresného súdu podľa § 221 ods. 1 písm. f/, h/ O. s. p. v celom rozsahu zrušil a podľa § 221 ods. 2 O. s. p. vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie.

Odvolací súd preskúmaním napadnutého rozhodnutia, ako aj obsahu spisu, dospel k záveru, že odvolanie otca je dôvodné.

V súvislosti so skúmaním zmeny pomerov v čase „predchádzajúceho“ rozhodnutia o výživnom s pomermi v súčasnosti, odvolací súd uvádza, že i keď je správny záver súdu prvého stupňa o tom, že v prípade zistenia skutočností odôvodňujúcich zmenu výživného sa bude meniť rozhodnutie Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 3P/171/2006-19 zo dňa 13.11.2006, keďže ide o rozsudok odsudzujúci na plnenie, pri rozhodovaní nemožno opomenúť konanie vo veci Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 4P/99/2010, ktorého predmetom bola rovnako vyživovacia povinnosť rodičov voči v tom čase mal. V., i keď návrhy rodičov maloletej (matky na zvýšenie, otca na zníženie výživného) boli zamietnuté. Ako už odvolací súd konštatoval v predchádzajúcom rozhodnutí v prejednávanej veci, je totiž nesporné, že už v uvedenom konaní (sp. zn. 4P/99/2010) bolo skúmané, či v období od predchádzajúceho rozhodnutia vo veci 3P/171/2006 do rozhodnutia vo veci 4P/99/2010 došlo k zmene pomerov odôvodňujúcej zmenu dovtedy určeného výživného. I keď okresný súd konštatoval, že nepreskúmaval správnosť predchádzajúcich rozhodnutí (3P/171/2006 a 4P/99/2010), je zrejme, že v prípade, ak súd v čase posledného rozhodovania v r. 2010 vychádzal zo skutočností, z ktorých vychádzal okresný súd i v tomto konaní a došlo by k ich odlišnému vyhodnoteniu, bolo by možné o tomto závere pochybovať. Je pritom zrejme, že na vzdanie sa povolania (zo subjektívnych dôvodov) súd prihliadal v rámci skúmania zmeny pomerov oproti pomerom v čase predchádzajúceho rozhodovania (t. j. vo veci 3P/171/2006) už v konaní vedenom pod sp. zn. 4P/99/2010, a teda minimálne v uvedenom k zmene pomerov od posledného rozhodovania nedošlo. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia pritom nevyplýva k akej zmene pomerov došlo od posledného rozhodovania (t. j. vo veci sp. zn. 4P/99/2010), a to i napriek tomu, že predchádzajúcim uznesením krajského súdu zo dňa 21.04.2015 bolo okresnému súdu uložené vysporiadať sa s tým, či od uvedeného obdobia došlo k zmene pomerov odôvodňujúcej zmenu výživného (s čím by sa súd vysporiadal v odôvodnení rozhodnutia).

Rovnako dôvodné je i odvolanie otca, pokiaľ tento namietal nedostatočné odôvodnenie určenia vyššieho výživného od 20.08.2015 v súvislosti so zánikom vyživovacej povinnosti otca voči mal. U. Z., a to v nadväznosti na odôvodnené potreby toho času už plnoletej dcéry V..

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku však celkovo nie je zrejmé akým spôsobom, na základe akých skutočností dospel súd prvého stupňa ku konkrétnej výške výživného ako k sume primeranej odôvodneným potrebám dcéry a schopnostiam a možnostiam jej rodičov, resp. otca. I keď je zrejmé, že výdavky na stravu a odievanie nie je možné vždy konkrétne vyčíslieť a v tomto smere je možné vychádzať i z verejných štatistík v danej oblasti (napr. Štatistického úradu SR), či všeobecne známych skutočností (samozrejme za predpokladu, že u oprávnenej osoby nie sú v tomto smere špecifické požiadavky), je potrebné, aby z rozhodnutia, ktorým bola určená vyživovacia povinnosť vyplýval aspoň minimálny rozsah súdom uznaných výdavkov na výživu a výchovu oprávnenej osoby.

Okresný súd sa zároveň dostatočne nevysporiadal ani so všetkými skutočnosťami podstatnými pre rozhodnutie. V zmysle ust. § 62 ods. 2, § 75 ods. 1 zákona o rodine súd pri určení výšky výživného prihliadne k odôvodneným potrebám oprávneného, ako aj k schopnostiam a možnostiam povinného.

Ust. § 75 ods. 1 zákona o rodine ako určujúce kritériá pre posudzovanie výšky výživného na strane povinnej osoby ustanovuje nielen majetkové pomery, teda aktuálnu výšku príjmu a hodnotu majetku, ale aj schopnosti a možnosti povinného. Aj keď teda majetok povinného a najmä jeho reálny aktuálny príjem nie je dostatočný na plnenie výživného vo výške zodpovedajúcej potrebám oprávneného, môže byť výživné súdom stanovené aj v takej výške, že preukázaný existujúci príjem povinného na plnenie takto stanovenej výšky výživného nepostačuje. Podmienkou pre takéto rozhodnutie však je, že na strane povinného sú objektívne dané také schopnosti a možnosti, že by mohol dosahovať aj príjem vyšší ako reálne má, no iba z dôvodov na jeho strane tomu tak nie je. Princíp potenciality zakotvený v tomto ustanovení nezohľadňuje (len) vôľu povinnej osoby, teda či je alebo nie je ochotná pracovať (za určitých daných podmienok), ale či objektívne môže za daných podmienok pracovať. Pokiaľ ide o schopnosti povinnej osoby, ide o vlastnosti dané telesnými a duševnými schopnosťami konkrétnej osoby (povinného), jej zdravotným stavom, vlohami, nadaním, nadobudnutými vedomosťami a získanými skúsenosťami. Z hľadiska vyživovacej povinnosti je podstatné, ako sa prejavia v reálnych schopnostiach dosahovania príjmu. Subjektívne schopnosti sa však zároveň môžu realizovať len v rámci objektívne daných možností, ktoré podmieňuje reálna situácia na trhu práce, miera nezamestnanosti v regióne, v príslušnom odbore, vekovej kategórii a pod.

Okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku konštatoval, že jedinou otcom tvrdenu objektívnou prekážkou pre nezískanie zamestnania, ktorá nastala až v bližšie neoznačenej dobe po subjektívne zavinenom skončení služobného pomeru profesionálneho vojaka, môže byť jeho zdravotný stav, otec však netvrdil, že jeho zdravotný stav mu znemožňuje vykonávať akúkoľvek prácu, keď pripustil obmedzenia pre výkon istých druhov práce bez ich špecifikácie. Napriek tomu, že z výpovede otca vyplýva, že jeho schopnosť zamestnať sa môže byť limitovaná jeho zdravotným stavom, súd návrh otca na doplnenie dokazovania dopytom na jeho ošetrojúceho lekára zamietol s odôvodnením, že toto by nemalo kvalitu posudku podaného na to kompetentným lekárom. Pokiaľ však vznikli pochybnosti o možnostiach otca riadne sa zamestnať, resp. táto jeho možnosť je obmedzená zo zdravotných dôvodov, bolo podľa názoru odvolacieho súdu potrebné zabezpečiť minimálne vyjadrenie jeho ošetrojúceho lekára k zdravotnému stavu otca, v čom je tento svojim zdravotným stavom obmedzený. Pokiaľ by aj vyjadrenie ošetrojúceho lekára nespĺňalo kvalitu posudku podaného kompetentným lekárom, nie je vylúčené, že by po jeho vykonaní a vyhodnotení (v spojení s ostatnými vykonanými dôkazmi) nemohol prispieť k náležitému objasneniu veci. V prípade potreby však nie je vylúčené vykonanie aj ďalších dôkazov (napr. i posudkom príslušného lekára, s čím sú však spojené ďalšie trovy, čo si musia účastníci konania uvedomiť), a to i dôkazov, ktoré účastníci nenavrhli, keď minimálne na úseku konania o výživnom na ešte mal. V. ide o konanie, v ktorom je súd v záujme náležitého zistenia skutkového stavu a rozhodnutia vykonávať i dôkazy, ktoré účastníci nenavrhli.

Pokiaľ však ide o odvoláciu námietku otca vo vzťahu k účasti matky na konaní po dosiahnutí plnoletosti dcéry V., táto nie je dôvodná.

Okruh účastníkov vo veciach starostlivosti súdu o maloletých v zmysle § 176 až § 180 O. s. p. treba posúdiť podľa ustanovenia § 94 ods. 1 O. s. p., podľa ktorého v konaní, ktoré možno začať i bez návrhu,

sú účastníkmi aj tí, o právach alebo povinnostiach ktorých sa má konať. Z hľadiska tohto ustanovenia je účastníkom konania predovšetkým maloleté dieťa, o právach ktorého súd koná, ktoré je v súdnom konaní zastúpené kolíznym opatrovníkom podľa § 31 ods. 2 zákona o rodine. Ak v priebehu súdneho konania dieťa nadobudne plnoletosť, vystupuje v konaní už samostatne, bez kolízneho opatrovníka, pretože dovŕšením osemnásteho roku nadobúda úplnú procesnú spôsobilosť podľa ustanovenia § 20 O. s. p., t. j. schopnosť samostatne konať pred súdom ako účastník, pričom sa okruh účastníkov v konaní týkajúceho sa výživného na čas plnoletosti dieťaťa zúži o rodiča, ktorý zabezpečoval osobnú starostlivosť o dieťa počas jeho maloletosti (oprávnený rodič). Oprávnený rodič sa konania ďalej zúčastní v obmedzenej časti konania, a to o výživnom dieťaťa na čas do jeho plnoletosti (R 2/1985). Z uvedeného vyplýva, že matka je naďalej účastníkom konania v časti konania o návrhu na zvýšenie výživného do nadobudnutia plnoletosti dieťaťa.

Okresný súd však pochybil, pokiaľ rozhodol o výživnom aj po nadobudnutí plnoletosti dieťaťa, bez toho, aby zistil, či sa toto pripája k podanému návrhu, prípadne v akom rozsahu. Ak totiž v konaní o výživnom pre maloleté dieťa rozhoduje súd až po nadobudnutí plnoletosti dieťaťa, je potrebné, aby plnoleté dieťa v konaní uviedlo, či nárok na výživné uplatňuje aj za dobu po dosiahnutí plnoletosti a v akej výške.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti dospel odvolací súd k záveru, že postupom okresného súdu došlo k odňatiu možnosti účastníkom konať pred súdom, keď rozhodnutie okresného súdu zároveň vychádza z nedostatočne zisteného skutkového stavu. Odvolací súd preto napadnutý rozsudok okresného súdu podľa § 221 ods. 1 písm. f/, h/ O. s. p. zrušil a podľa § 221 ods. 2 O. s. p. vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie. V novom rozhodnutí okresný súd opätovne rozhodne o trovách prvostupňového ako aj odvolacieho konania (§ 224 ods. 3 O. s. p.).

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v senáte pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.